

1. NIVELL CONTEXTUAL

TÍTOL	<i>Bed (Llit)</i>
AUTOR	Antony Gormley (Londres, 1950)
ANY	1981
DIMENSIONS	28 x 220 x 168 cm.
TÈCNICA	Escultura
LOCALITZACIÓ DE L'OBRA	Col·lecció d'Art Contemporani de la Tate Gallery
DADES BIOGRÀFIQUES RELLEVANTS	<p>Va estudiar Història de l'Art i Arqueologia en el Trinity College de Cambridge del 1968 al 1971. Posteriorment, completà els seus estudis en la Slade School of Fine Art i en el Godsmiths College fins al 1979.</p> <p>Durant la dècada dels setanta, va passar tres anys a l'Índia i es va interessar profundament pel pensament budista. La tercera esfera de l'existència budista és "l'esfera d'allò informe", un estat més enllà de la forma en què els éssers existeixen com energia mental pura. Aquest estat, que traspasa la materialitat de l'obra, és a què ens convida Gormley amb el seu treball.</p> <p>Ha realitzat projectes d'escultura pública com The Angel of the North, en Gateshead, o la cripta de la catedral de Winchester. Ha participat en la Biennial de Venècia i en la Documenta de Kassel, la seva obra ha estat exposada en espais de prestigi internacional com la Whitechapel Gallery, la Serpentine Gallery, la Tate Saint Yves o el White Cube. Va guanyar el premi Turner l'any 1994. En Espanya va tenir una mostra antològica al Centro Galego de Arte Contemporànea l'any 2002.</p>
CONTEXT HISTÒRICO-ARTÍSTIC	Hereu del moviment minimalista i conceptual dels anys setanta, pertany a un grup d'escultors que ha redefinit el lloc del cos humà en l'art contemporani.

2. NIVELL FORMAL

DESCRIPCIÓ	Estructura cúbica formada a partir de l'ordenació i superposició de peces de pa de motlle cobertes amb cera. La forma i les dimensions de l'estructura s'assemblen a un llit sobre el qual han quedat enregistrades les empremtes de dues figures humanes jacents. Les siluetes són simètriques i s'han produït en mossegar determinades llesques de pa.
PAPER DE L'AUTOR	<p>L'artista conforma el seu art literalment, al voltant del seu propi cos, a partir de motlles. Les seves característiques figures masculines de plom, buides i de mida natural, contenen l'espai que ell mateix ocupava dret, acotxat o estirat.</p> <p>El seu cos es converteix durant els anys vuitanta, en l'instrument i material per tal d'estimular la consciència recreadora en l'espectador. Figures alineades (<i>Insiders</i>, 1998), afrontades (<i>Parallel Field</i>, 1990) o sospeses en l'aire (<i>Critical Mass II</i>, 1998) provoquen a l'espectador sensacions contradictòries d'estranyesa i familiaritat. L'artista vol convertir les formes</p>

	<p>més familiars en objectes de pensament.</p> <p>En cap moment es confon alguna de les seves figures amb una persona "real". Es tracta d'una escultura que interroga sobre la condició humana. Cada obra demana als espectadors que es resituïn espacialment i mentalment en l'acte de contemplar.</p> <p>Gormley posa el títol de cada peça amb molta cura i, d'aquesta manera, aporta l'ímpetu necessari perquè iniciem el procés de lectura i interpretació de les obres. No obstant això, els títols sempre ens conviden al questionament i la reflexió, en lloc d'eliminar possibles dubtes. En el cas de l'obra que ens ocupa, el <i>///t</i> representa el descans, però també el treball diari que mereix aquest descans, o també la mort com a descans etern. El pa representa l'aliment principal, però també el cos de Crist. Els cossos absents representen la fugacitat de la vida, la fi de les necessitats corporals i l'espiritualitat.</p> <p>Per la realització d'aquesta obra, l'artista va fer servir 8640 llesques de pa de motlle. Primerament les va deixar assecat i després les va submergir en cera de parafina, per finalment encaixar-les i apilar-les per tal de construir l'estructura. El doble espai buit prové del volum del cos de l'artista, produït en mossegar (i menjar) les llesques de pa.</p>
--	---

3. NIVELL INTERPRETATIU

<p>ELS MATERIALS</p>	<p>La seva educació catòlica (pare irlandès catòlic i alumne intern en un col·legi benedictí) fa que Gormley faci servir el pa (el cos de Crist) com a material de construcció de la peça. L'absència del cos produïda per la ingestió del pa fa referència al sacrament de la comunió i també a l'espiritualitat que això comporta.</p>
<p>LES FORMES</p>	<p>El cos que Gormley tracta de forma reiterada en la seva obra mostra només la part essencial, no té mai roba ni expressió, només conserva les característiques humanes més bàsiques.</p> <p>En aquest cas, els cossos absents indiquen la posició tradicional dels difunts medievals, amb els braços doblegats sobre el pit. Aquesta disposició, juntament amb les proporcions humanes del "llit", ens remet a la traspàs, l'alliberament del patiment humà i la consegüent adopció de la nostra existència espiritual.</p>
<p>CONSIDERACIONS DE L'AUTOR</p>	<p><i>M'interessa la capacitat testimonial de l'art, i començo pel que conec, el fragment de món material en què s'inscriu la meua consciència: el meu cos. Intento presentar aquest fragment material de forma que quedi enregistrat el seu rastre.</i></p> <p><i>(...) El que m'interessa és ser, no fer. Crec que les accions són una fugida de la pregunta que està sempre allí: qui sóc?, la terrible pregunta existencial que ens acompanyaria tot el temps si no tinguéssim coses a fer.</i></p> <p>Comentaris d'Antony Gormley a l'entrevista realitzada per Enrique Juncosa (comissari d'exposicions i subdirector general de conservació, investigació i difusió del Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía) publicada al catàleg Antony Gormley, Centro Galego de Arte Contemporànea, Xunta de Galicia, Santiago de Compostela, 18 de gener – 31 de març, 2002, pàgs.: 157-168.</p> <p><i>Busquem la bellesa i una certa semblança. La meua obra no ofereix</i></p>

	<p><i>semblances, ni bellesa comprensible. Realment presenta el cos com una condició, no com un identitat donada.</i></p> <p>Antony Gormley, 1996, citat al catàleg Antony Gormley, Centro Galego de Arte Contemporánea, Xunta de Galicia, Santiago de Compostela, 18 de gener – 31 de març, 2002, pàg.: 44.</p>
CONSIDERACIONS CRÍTiques	<p><i>Ja estigui la figura dominant l'espai amb la seva presència o amb la seva absència, Gormley transmet el sentit d'una condició interna.</i></p> <p><i>(...) Fins i tot quan el cos està absent, sempre hi ha una presència implícita, encara que estigui situada en una acció o succés anterior. Aquesta presència és més aviat un aura, una qualitat o emanació d'una personalitat, abans que la representació de determinada personalitat en si mateixa.</i></p> <p><i>(...) Pel fet de no haver estat consumides, les llesques de pa que formen Bed són dures, estan mortes i no tenen cap valor en termes de la seva funció acceptada. L'ús que l'artista fa de la cera aconsegueix preservar-les, encara que mai no podrà deslliurar-les de la seva intenció originària: la de sustentar la vida. (...) Finalment, la funció doble, de suport escultural i com a senyal humana de sustento, es fa patent en l'empremta del cos de l'artista, que es menja el pa mentre aconsegueix que les molles representin un tot. És com si la percepció s'hagués desglossat en menjador i menjat, subjecte i objecte, actiu i passiu, esperit i matèria.</i></p> <p>Michael Tarantino (comissari independent i crític, actualment director del centre d'art ARTESIA de Brussel·les): Algunes notes sobre Antony Gormley: Entre l'empremta i la evidència, al catàleg Antony Gormley, Centro Galego de Arte Contemporánea, Xunta de Galicia, Santiago de Compostela, 18 de gener – 31 de març, 2002, pàgs.: 107-120.</p> <p><i>El que ens ofereix és un repte a l'inici del segle XXI, en què l'obra d'art es proposa com l'instrument d'una transformació de les capacitats essencials de la comunitat, les de sentir i significar.</i></p> <p>Lisa Jardine (crítica, periodista i professora d'Estudis Renaixentistes de La universitat Queen Mary and Westfield de Londres): Antony Gormley en retrospectiva, al catàleg Antony Gormley, Centro Galego de Arte Contemporánea, Xunta de Galicia, Santiago de Compostela, 18 de gener – 31 de març, 2002, pàg.: 67.</p>

4. RECURSOS

ON LINE	<p>http://www.antonygormley.com/ Pàgina web de l'artista.</p> <p>http://www.tate.org.uk/servlet/ViewWork?workid=21315&tabview=text Fitxa informativa de l'obra Bed facilitada per la Tate Gallery.</p>
BIBLIOGRAFIA	<p>Antony Gormley, Centro Galego de Arte Contemporánea, Xunta de Galicia, Santiago de Compostela, 18 de gener – 31 de març, 2002.</p> <p>Warr, Tracey i Jones, Amelia: El cuerpo del artista, Phaidon, Barcelona, 2006.</p>
PROCEDÈNCIA DE LA IMATGE	<p>Warr, Tracey i Jones, Amelia: El cuerpo del artista, Phaidon, Barcelona, 2006, pàg.: 172.</p>

5. APLICACIONES A L'AULA

<p>PREGUNTES ESPECÍFIQUES DEL GUIÓ DE COMENTARI</p>	<ul style="list-style-type: none">- Quin material ha fet servir l'artista per construir l'obra?- És perdurable, aquest material?- El pa és un aliment primordial. Quin sentit simbòlic pot tenir en aquesta obra?- Per què creus que l'artista ha optat per indicar el negatiu de les figures en lloc del positiu?
<p>CONCEPCIÓ DE L'OBRA ARTÍSTICA</p>	<p>OBJECTIUS</p> <ul style="list-style-type: none">- Reivindicar l'ús de materials no convencionals (a part dels considerats propis de la pintura o l'escultura).- Reflexionar sobre la dimensió metafòrica dels materials a emprar.- Evocar la dimensió espiritual de la humanitat.
<p>REALITZACIÓ DE L'OBRA</p>	<p>PROCEDIMENTS</p> <ul style="list-style-type: none">- Construcció d'una escultura amb materials d'ús quotidià.- Utilització de suports pictòrics o materials escultòrics no convencionals.